

Παλαίπαφος

Κι η σκόνη της ακόμα

Ανάκατη μ' αρχαίο ήλιο

Ν' αποκαλύπτει τον χρόνο

Ποτίζοντας τις ρίζες του

Πόσοι ν' αγαπήθηκαν εκεί;

Σ' αρπάζει της Αφροδίτης η θύμηση

Στο ιερό της ξαποσταίνει η ηχώ

Κι ακούραστα

Μια χρυσόπλεχτη ανταυγή

Το ταίρι της προσμένει

Παράμερα το χάλκινο νόμισμα

Ξυπνάς στις Λήδας την Οικία

Πάνω στα ψηφιδωτά της

Σπονδή στον Κύκνο

Πριν η Μεγάλη Θεά σε καλέσει

Δημήτρης Ν. Χρυσοχόου

Αθήνα, 2.8.23